RARE

ඉපැරණි ශී ලාංකේය නර්තන හා වාදන කලාව පිළිබඳ ඓතිහාසික මූලාශුයාශිත අධ්යයනයක්

පී.ජී. දුලංගා මධුනිකා ගුණරත්න FGS/04/02/02/2011/01

දර්ශනපති (නර්තනය) උපාධිය පූරණය කරනු පිණිස කැලණිය විශ්වවිදහාලයේ පශ්චාද් උපාධි අධායන පීඨය වෙත ඉදිරිපත් කෙරෙන පර්යේෂණ නිබන්ධයකි

ල්වේශ අංකය: 1254 වර්ණ අංකය:

ජනවාරි 2015

Abstract

Traditional arts of dancing and drums that practicing currently are evolved from Mahanuara era. However evidences are emphasized that different art of dancing and drums were practiced before the Mahanuara era. There was a lack of knowledge about the art of dancing and drums before the Mahanuwara era due to limited extensive researches. The main objective of this research to fulfill this knowledge gap by identifying the sources those give reliable evidences and facts about the ancient Sri Lankan art of dancing and drums.

The study is done based on the standard research methodology. This qualitative research has done by using reliable secondary sources (reviewing extensive literature) as well as using primary sources by visiting the archeological sites. There are lot of archeological evidences that gives clear explanation for the evolvement of the current practices of dancing and arts are from the Anuradhapura /Polonnaruwa /Dabadeniya / Yapahuwa /gampola/Kotte eras.

However we believed that most traditional art of dancing and drums are developed based on the traditional cultural rituals .Traditional art of dancing and drums were developed based or narrow and limited framework rather than evolving from ancient practices from Anuradhapura /Polonnaruwa /Dabadeniya / Yapahuwa /gampola/Kotte eras. Main objective of the research is find out whether the traditional current art of dancing and drums were evolved from Anuradhapura /Polonnaruwa /Dabadeniya / Yapahuwa /gampola/Kotte eras. So that this research will helpful traditional art of dancing and drums expand broadly by using ancient practices of arts and drums rather than stuck on the framework of traditional rituals.

Key Words: Dance, Drums, Sources, Era, Styles

සාරාංශය

අනුරාධපුර, පොළොන්නරුව, දඹදෙණිය, කුරුණෑගල, ගම්පොළ, කෝට්ටේ හා මහනුවර ආදී යුගයන්හි පුචලිතව පැවති නර්තන හා වාදන කලාව පිළිබඳ වන ඓතිහාසික මූලාශුය පුළුල් ලෙස අධායනය කරමින් ඒ ඒ යුගයන්හි පැවති නර්තන හා වාදන ශෛලී පිළිබඳ අධායනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ චේ

මෙම පර්යේෂණ නිබන්ධය පරිච්ඡේද 7 කින් යුක්තය. පළමු පරිච්ඡේදය පර්යේෂණය පිළිබඳ හැඳින්වීමකි. අනුරාධපුර යුගයේ පැවති උත්සවවල නර්තනය භාවිත කල අවස්ථා හා වාදන අවස්ථා පිළිබඳ දෙවන පරිච්ඡේදයේ දී සාකච්ඡා කෙරේ. තෙවන පරිච්ඡේදයේ දී පොළාන්නරු යුගයේ දෙවාල් ආශිුතව පැවති නර්තන විධි, රාජ සභායාශිුතව පැවති නර්තන විධි, හා වාදන විධිකුම පිළිබඳව සාකච්ඡා කෙරේ.

සිව්වන පරිච්ඡේදයේ දී දඹදෙණි, කුරුණෑගල, යාපනු තුන් ඇදුතු යුගයන්හි භාවිත තුර්ය පිළිබඳවත්, එම යුගයේ රජවරුන් සිය වින්දනය උදෙසා නර්තනය භාවිත කළ ආකාරයත් තව ද එවකට පුචලිත යාතුකර්ම පිළිබඳවත් සාකච්ඡා කෙරේ. පස්වන පරිච්ඡේදයේ දී ගම්පොළ හා කෝට්ටේ යුගයන්හි රාජසභායාශිත නර්තන ශෛලි පිළිබඳවත්, චේශභූෂණ කුමෝපායන් හා වාදන විධිකුම පිළිබඳවත් සාකච්ඡා කෙරේ. හයවන පරිච්ඡේදය සංස්කෘතික ආයතන කේන්දකොටගෙන මහනුවර යුගයේ නර්තනය හා වාදනය පැවති ආකාරය හා පෙරහැර අලංකරණය, රජුගේ විනෝදාස්වාදය උදෙසා නර්තනය භාවිත කළ ආකාරය සාකච්ඡා කෙරේ.

මෙම පර්යේෂණ නිබන්ධය අතිශය වැදගත් වනුයේ පුරාවිදාහ මූලාශුය සේ සැලකෙන සිතුවම්, මූර්ති රූකම් මැනවින් අධායනය කොට ඒවායේ රේඛාමය චිතු සටහන් රැසක් ඉදිරිපත් කරමින් ඒ ඒ යුගයන්හි නර්තන හා වාදන ශෛලී පිළිබඳ නිගමනයන්ට එළඹ ඇති නිසාය.